

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

Τί μεγάλο κρίμα νὰ μὴ μᾶς φωτίσῃ
Καὶ τὸ φῶς ἐκείνο τὸ ἤλεκτρικόν . . .
Ἐπροσμέναμεν ὅλοι νὰ μᾶς ἡλεκτρίσῃ,
Καὶ νὰ 'δοῦμε νέο θαῦμα 'ξαφνικόν,
Μὰ αὐτὸ δὲν πιάνει . . . ὦ ! τί συμφορὰ !
Κι' ἔτσι μᾶς ἀφίνει μὲ κρυφὴ χαρὰ.

ὦ ! γιατί νὰ σβύσῃς ; . . . θάδειχνες εἰς ὅλους
Πρὸ καλὰ τοῦ ἔθνους κάθε μιὰ μουντζούρα,
Τὴν πολιτικὴν μας, τοὺς στρατοὺς, τοὺς στόλους
Καὶ τοῦ κάθε κλέφτη τὴ χρυσῇ φιογούρα,
Ἄν καλὰ καὶ δίχως φῶς ἡλεκτρικόν
Φαίνεται τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικόν.

Ἄλλο πρὸ σπουδαῖο ποῦ θὰ μᾶς τρομάξῃ
εἶναι πῶς 'στῆς Σύρας μέσα τὰ νερά
Ἐνας καρχαρίας ρίχτηκε ν' ἀρπάξῃ
Τὸν ταμία τάδε μ' ὅλο τὸν παρᾶ.
Ἄλλὰ δὲν φοβοῦνται Ἑλληνες ταμῖαι
Καρχαρίας, εἶναι μόνοι καρχαρία.

Κάσαις μὲ μπαρούτι καὶ μὲ δυναμίτι
Ἐβρέθηκαν καὶ πάλι, ἀλλὰ ποῦ θαρρεῖτε ;
Ἐτοῦ εὐγενεστάτου Κεχαγιά τὸ σπῆτι ;
Ὅχι, μὴ φοβῆσθε, φίλοι συμπολίται,
Δὲν μᾶς φθάνουν τόσαις νέαις συμμορίαις,
Νάχουμε ἀκόμη καὶ συνωμοσίαις ;

Καλὲ 'στὴ Ρωσσία 'σῆκωσαν κεφάλι
Μὲ καινούριον θάρρος οἱ τρελλοὶ Κομμουνοί,
Κι' ὑπονόμους νέας ἐτοιμάζουν πάλι . . .
Ἄ ! μᾶς παραμπῆκαν πρὶν μὲς 'στὸ ρουθούνι !
Φτοῦ, παληκοκκομμουνοί, ἔξω ἀπ' ἐδῶ,
Καὶ ζωγραφισμένους κἂν νὰ μὴ 'σᾶς 'δῶ.

Κι' ἄλλο πρὸ σπουδαῖο . . . πιάτηκαν οἱ Γάλλοι
Μέσα στὴ Μαρσίλια καὶ οἱ Ἰταλοί . . .
Ποιοὶ νὰ ἔχουν δίκην, τοῦτοι ἢ οἱ ἄλλοι ;
Καὶ οἱ δύο εἶναι φίλοι μας καλοί.
Ὡστε γρῦ μὴ βγάλλῃ Ἑλλήν πατριώτης,
Πρὸ πολὺ συμφέρεῖ ἢ οὐδετερότης.

Κι' ἄλλο πρὸ σπουδαῖο . . . λέγει καὶ προτείνει
Ὁ γνωστός Σκουλούδης, ὁ καὶ ποιητής,
Κι' ὁ φιλέλλην Κάνιγγ ἀνδριάς νὰ γίνῃ . . .
Εὖγε του ! τ' ἀξίζει νᾶναι βουλευτής.
Μὰ θαρρῶ πῶς πρέπει, φίλοι Συριανοί,
Καὶ γιὰ τὸν Σκουλούδη ἕνας νὰ γενῇ.

Κι' ἄλλο πρὸ σπουδαῖο ἀπ' αὐτὸ χαμπάρι . . .
Ὁ Λοιδωρηκιώτης ἔδωκε ζωὴ
Στὸ σκυλὶ τοῦ Ῥόσση Νιόνιου Ταβουλάρη,
Κι' ἔγινε ἀντάρα καὶ πολὺ βοή.
Δόξα λοιπὸν τώρα καὶ τιμὴ καὶ φήμη
Στὸ Λοιδωρηκιώτη καὶ στὴν ἐπιστήμη.

Κι' ἄλλο πρὸ σπουδαῖο . . . γιὰ τῇ Θεσσαλίᾳ
Μελετᾷ ὁ κύκλος ὁ ὑπουργικός
Πῶς νὰ τὴν πατήσῃ δίχως τρικιμία,
Καὶ νὰ τὴν βολέψῃ οἰκονομικῶς.
Οἱ στρατοὶ τῶν Τούρκων φεύγουν καὶ θὰ φύγουν,
Κι' Ἄλβανοὶ καὶ Τούρκοι δρόμο μᾶς ἀνοίγουν.

Ἄλλο γιὰ μᾶς νέο τόσο δὲν βαρύνει . . .
Ἐέχασα ἀλήθεια τὰ Βελεντζικά,
Μὰ γι' αὐτὰ ρωτᾷτε τὴ δικαιοσύνη,
Ὅπου μᾶς τὰ ἔχει τόσο μυστικά.
Κι' ἔπειτα γιὰ τοῦτα μὴ σᾶς μέλῃ διόλου,
Καὶ αὐτὰ σὺν κι' ἄλλα πᾶν κατὰ διαβόλου.

Souris

ΜΙΚΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Φίλτατέ μοι,

I

Ἄφου ἡ ἐφημερίς σου εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἐπιφέρῃ
κρίσεις τινὰς χρησιμωτάτας ἐπὶ τοῦ ἀκατασχέτου ρεύματος,
ὅπερ ἀπειλεῖ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ διο-
ρισμοῦ τοῦ Στυλιανοῦ Κωνσταντινίδου, ὡς καθηγητοῦ τῆς
Λατινικῆς φιλολογίας, ἐπίτρεψόν μοι νὰ σοὶ μεταδώσω πλη-
ροφορίας τινὰς ἐπὶ τοῦ τελευταίου διδασκάλου, ὃς παρα-
καλῶ νὰ δημοσιεύσῃς, διότι πρῶτην φορὰν θὰ μεταδοθῶσι
τοιαῦται ἀπίστευτοι πληροφορίες εἰς τὸ δημόσιον. Διὰν βε-
βαίως σκληρὸν θὰ μὲ ὑποθέσῃ τις ἐπιπίπτοντα μετὰ τριε-
τίαν ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἀρθρου μου κατὰ τοῦ κ. Κωνσταν-
τινίδου, ἐπιπίπτοντα, λέγω, δριμύτατα κατ' αὐτοῦ, κατὰ
τοσοῦτο μάλλον θὰ μὲ ὑποθέσῃ σκληρὸν, καθόσον ὁ κ. Κων-
σταντινίδης ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως κατ' αὐτοῦ καταδικαστικῆς
ἀποφάσεως, περὶ ἧς κατωτέρω ἐν ἐκτάσει, ἔπαυσε διαπράτ-
των ἐγκλήματα, — καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἄξιος συγχαρητη-
ρίων — ἐγὼ δὲ ὀφείλω νὰ σᾶς ὁμολογήσω ὅτι τὸν ἐσυγχώ-
ρησα ἀπὸ καρδίας, διότι ὁ κ. Κωνσταντινίδης σήμερον εἶ-
ναι ἡ μετανοοῦσα Μαγδαλινὴ, ἀφου δὲ ὁ θεάνθρωπος ἐσυγ-
χώρησε τοιαύτην γυναῖκα, διατὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ νὰ μὴ
συγχωρήσωμεν ἕνα ταλαίπωρον γυμνασιδρῆν ;

Καὶ διατὶ ὡς ἀμοιβὴν τῆς μετανοίας του νὰ μὴ ἐπιτρέ-
ψωμεν τὴν τε σταύρωσιν καὶ τὴν ἀνοδὸν του ἐν τῷ ἀνω-
τάτῳ τεμένει τῶν Μουσῶν ;

εἶναι ἀληθὲς ἂρά γε ὅτι ὁ κ. Κωνσταντινίδης εἶναι ἀνί-
κανος, ἀγευστος γραμμάτων ; Δὲν παραδέχομαι τοῦτο· ὁ κ.
Κωνσταντινίδης γινώσκει πλείοτερα γράμματα ἄλλων, οἷ-
τινες καὶ πρὸ πολλοῦ εἰσῆλθον καὶ εἰσέρχονται ἐκάστοτε
εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς. Δι' ἄλλον λόγον ὁ κ. Κωνστ. δὲν
πρέπει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον· διότι ἡ προαγωγὴ
ἐνὸς ἐνόχου, ἐγκληματίου, διεφθαρμένου, ἔσεται σκάνδα-
λον εἰς τὸν διδασκαλικὸν κλάδον· ἡ ἀπαλλαγὴ του, περὶ
ἧς κατωτέρω, ἀπεθάρρυνε καὶ κατελύπησε τοὺς καλοὺς καὶ
ἐντίμους διδασκάλους, τοὺς δὲ φαύλους ἐνεθάρρυνε τὴν
ἐγκληματικὴν ροπὴν καὶ καταστροφὴν τῶν νέων· ἐνῶ ἂν ὁ
κατηγορούμενος ἐτιμωρεῖτο πρεπόντως ἤθελον παραδειγμα-
τισθῇ οἱ φαῦλοι. Ποῖον δὲ θάρρος θὰ λάβουν σήμερον οὗτοι,
ὅτε βλέπουν τὸν κ. Κωνστ. σταυρούμενον καὶ προαγόμε-
νον εἰς καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου ;

Ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν μετὰ τριετίαν ἐπιτίθεμαι σκληρό-